

TRBOJSKO JEZERO

ZELENO GNEZDO GORENJSKE

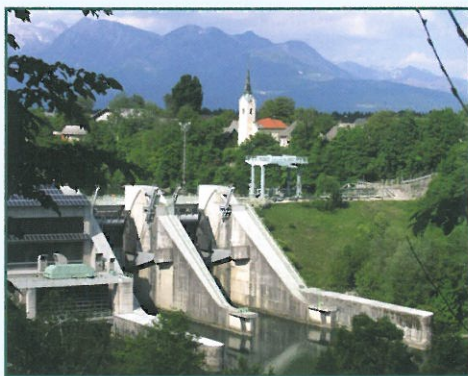
LE MALO NAPREJ OD MESTA KRANJ SE REKA SAVA, KI SE SKOZI KONGLOMERATNE STENE PREBIJA PROTI JUGU IN LJUBLJANI, NENADOMA RAZŠIRI. NATO SE ZOPET SKRIJE V SLIKOVITO SOTESKO ZARICA, A ŽE KMALU TUDI ODPRE V ŠIROKO VODNO POVRŠINO. VSE OD OSTRE ŠPICE, KI SE PRI VASI PRAŠE ZAJEDA V VODO DO GOZDNATEGA ROBA POD ZVONIKOM TRBOJSKE CERKVE. VODNO GLADINO NIZKO PRELETI JATA REČNIH GALEBOV, MLAKARICA IN NJEN DALJNI BRAT VELIKI ŽAGAR PA V ISKANJU HRANE ZA HIP POTONE-TA POD VODO ...

TO JE TRBOJSKO JEZERO — ZELEN GNEZDO GORENJSKE.

TRBOJSKO JEZERO SE PREDSTAVI

Trbojsko jezero je po nastanku zelo mlado. Kot zaježitveno jezero je nastalo ob postavitvi jeza hidroelektrarne Mavčiče leta 1986 (v nekaterih državah, na primer v ZDA in Veliki Britaniji, bi bilo komaj polnoletno). Nekdaj je bila tu tudi slikovita soteska, ki jo je Sava vrezala v prodne nanose, sprijete v konglomerat, na Kranjskem in Sorškem polju. S potopitvijo so izginila tudi prodišča, melišča, rečni logi, brzice. Del razgibanih skalnih sten s spodmoli v soteski Zarica, ki so nudile zatočišča številnim

HE Mavčiče

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

502.2(497.4-16)

TRBOJSKO jezero : zeleno gnezdo Gorenjske / [besedila Borut Rubinič ... [et al.] ; fotografije Borut Rubinič ... [et al.] ; karta Geodetska uprava RS]. - Kranj : Zavod za turizem, 2007

1. Rubinič, Borut
233539072

Čopasti ponirek

rastlinam in živalim, je zdaj pod vodo. Voda je prekrila polja, nekdanj rečno plitvino, nogometno igrišče in mline.

Divjo Savo je zamenjala umirjena gladina jezera. Danes je znano po razkošju ptic, prav posebna pa je zgodba o prilagodljivosti njegovih živali in rastlin na nove življenjske razmere. Skupaj s podobo pokrajine so se ob nastanku jezera spremenili ekološki pogoji, ki so vladali pred potopitvijo. Nekatere rastlinske in živalske vrste so se odselile ali pa jih je potopila Sava, druge

so se prilagodile novim življenjskim razmeram. Te nove razmere pa so omogočile, da so se na to območje priselile nove vrste, ki so vezane na stoječe vode. Izpostaviti je treba tudi vodne ptice, saj je jezero postalo dom za mnoge vrste, ki tu gnezdiijo, druge so tu na zimskih počitnicah, tretje pa so jezero le obiskale. Trbojsko jezero je izjemno pomembno za v Sloveniji redkega velikega žagarja, saj tu gnezdi večina slovenske populacije. V okoliških gozdovih in na poljih pa srečamo vrste, ki so značilne za gozdno in kulturno krajino. Del rastlinstva na teh stenah se je ohranilo, tudi nekatere alpske vrste, katerih semena je še neukročena Sava prinesla iz svojega zaledja in so primeren življenjski prostor našle v hladni soteski.

Kot po naravi je jezero znano tudi po svojih poimenovanjih. Domačini in še kdo mu pravijo še Kranjsko, Mavsko ali Žerjavško jezero, najbolj romantični pa tudi Žagarjeva solza. Globoko je do 17 metrov, z velikostjo enega kvadratnega kilometra pa spada celo med deset največjih v Sloveniji.

Veliki žagar

PTIČJE LETALIŠČE

TRBOJE

Pomembna vloga Trbojskega jezera za vodne ptice je bila ugotovljena že kmalu po nastanku, ko se je izkazalo kot pomembno prezimovališče. Ker voda pozimi večinoma ne zamrzne, se tu pojavljajo skoraj vse slovenske vrste rac, med njimi zelo redke gostje, kot so zimska rasa, beloliska, mali žagar in celo v svetovnem merilu ogrožena kostanjevka.

Strmi bregovi jezera, deloma poraščeni, delno pa tudi urbanizirani, večinoma niso primerni za pobrežne vrste ptic. Vendar pa je jezero zelo pomembno prezimovališče vodnih ptic iz reda plojkokljunov, kamor spadajo labodi, gosi in race. Skupno je bilo med popisom Društva za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije leta 2006 zabeleženih 106 vrst ptic, od tega 62 gnezdilok.

Med rednimi gosti lahko poleg najobičajnejše mlakarice, opazujemo še druge race

Vodomec

plovke – kreheljca, žvižgavko in konopnico, v času selitve pa tudi regljo, žličarico in dolgorepo raco. Tudi med racami plovkami je pestrost na Trbojskem jezeru očitna. Tu so bile opazovane že skoraj vse vrste iz roda rac potapljavk, poleg redke kostanjevke so to čopasta črnica in sivka ter zvonec.

Žagarja v soteski

Posebnost jezera je vsekakor veliki žagar, velika rasa zeleno-črne glave in večinoma belega trupa, z dolgim nazobčanim kljunom, s katerim potaplja se lovi manjše ribe. Veliki žagar na Trbojskem jezeru tudi gnezdi, samica naredi gnezdo v eni od mnogih razpok strmih peščenjakovih sten nad zožano strugo reke. Mladiči že takoj po izvalitvi poskačejo v vodo iz gnezda visoko v steni, potem pa jih približno en mesec za sabo ali na svojem hrbtu vodi mati žagariča. V tej soteski se kot gnezdilca pojavljata še siva pastirica in redka, turkizno modra ptica – vodomec.

Pozimi na jezeru opazimo številne labode grbce, različne vrste ponirkov, predvsem malega in čopastega ponirka, redkeje pa

tudi polarnega in rdečegrlega slapnika. Redni gostje so še kormorani in več vrst galebov, med katerimi sta najobičajnejša rečni in rumenonogi galeb. Pozimi je pogost tudi sivi galeb, opazovane pa so bile še redkejši vrste, kot so rjavi, kaspijski in celo redek triprsti galeb. Trbojsko jezero je pomembno v času selitve, ko ga na kratko obiščejo številni preletni gostje. To so razni pobrežniki, črna in beloperuta čigra ter mnoge manjše vrste nevodnih ptic iz reda pevcev.

Čopasta črnica

V okoliških gozdovih, kjer sta prevladujoči drevesni vrsti hrast dob in smreka, gnezdi jo značilne gozdne vrste. Med zanimivejšimi gnezdkami velja omeniti črno žolno in pivko. Pozimi so v okolici jezera opazili tudi pegame, slikovite ptice s svilnatim perjem in dolgim čopom, ki ga lahko postavijo pokonci.

Smerdokavra

Naselja, predvsem pa mozaična kulturna krajina vrtov, sadovnjakov, polj in travnikov v naseljih okoli jezera ponujajo gnezditveni prostor običajnim vrstam kulturne krajine, kot so bela pastirica, šmarnica, kratkoprsti plezalček, turška grlica in postovka. V okoliških vaseh najdemo tudi redkejši gnezdkilke, med njimi pogorelčka in vijeglavko ter v tem delu Slovenije izjemno redko smrdokavro.

Vsekakor je Trbojsko jezero pravicato manjše ornitološko središče. Velika vrstna pestrost območja je tudi rezultat hitro spreminjajoče se raznovrstnosti ptic na jezeru, saj se pogosto pripeti, da že popoldne istega dne na isti lokaciji opazujemo popolnoma druge vrste ptic kot zjutraj.

GOZDOVI

Oba bregova nad jezerom sta porasla s pasom gozdnega drevja, ožjim v naseljih in širšim med naselji. Posamično drevje, zlasti pa grmovje, porašča tudi zelo strma, večinoma kanjonsko previsna bregova jezera.

Med drevesnimi vrstami, ki poraščajo robove ob jezeru, je največ hrasta gradna in belega gabra. Gozdarji to gozdno združbo strokovno imenujejo hrastovo gabrovje. Poleg gradna in belega gabra opazimo še smreko, bor in zelo posamično macesen, od listavcev pa gorski javor, veliki in mali jesen, lipo, bukev, trepetliko, brezo, divjo češnjo, nagnoj, mokovec, jerebiko, maklen, čremso, različne vrbe ... Veliko je tudi grmovnega sloja. Najpogostejše grmovne vrste so češmin, glog, trdoleska, beli in rdeči dren, leska, malina, robida,

Gozdovi

kalina, bezeg, dobrovita, brogovita ... Najdemo lahko kar večino od v celinskih ter gorskih predelih Slovenije znanih drevesnih in grmovnih vrst. Zlasti jeseni, ko v soncu zažarijo različne rumene, oranžne, rdeče in rjave barve, so gozdovi ob jezeru izredno slikoviti.

Gozdnati otoki v okolici jezera

Nekdanje steljarjenje prav do roba reke je v gozdu pustilo posledice. Večina smrek je okužena z rdečo trohno, ki povzroča značilno bolezen – domačini jo imenujejo gniloba notranjosti debel. Drevje se večinoma zelo dobro pomlajuje, zato imajo lastniki pri vzgoji novih mladovij veliko dela. Večje odprte površine preraste ponekod visoka orlova prapro, druge robida ali malina, ki za več let onemogočijo razvoj drugim drevesnim in grmovnim vrstam. Gorski javor, pa tudi sajeno smreko objeda srnjad. Gozdovi so znani kot bogata rastišča veliko vrst užitnih gob, poseke pa so v prvih letih polne gozdnih jagod.

Hrasti, ki zaradi mogočnosti izstopajo v sestojih, so zato pogosto žrtev strele, posamične veje pa jim odmirajo tudi zaradi starosti. Smreka na prodnatih tleh trpi zaradi suše, zato je ob prenamnožitvi podlubnikov, zlasti velikega lubadarja, potrebna sanitarna sečnja napadenih dreves. Na robovih jezera se pretežno drevje, ki na konglomeratnih skalah slabo korenini, pogosto nagne proti vodi in celo zdrsne vanjo.

Poljski zajec

ca), po kateri sta obe lovišči v preteklih letih sloveli kot najbogatejši lovišči z malo divjadjo na Gorenjskem, pa je sedaj veliko manj zaradi mnogo znanih negativnih sprememb v njenem življenjskem okolju. V strmi jezerski soteski in na jezerskih brežinah vidvamo divjad, ki jim »nedostopnost« koristni in prija. Tu imajo svoje brloge številne lisice in jazbeci, veliko je kun belic, redkejša je kuna zlatica. Vse do pred nekaj leti je bil na levi obali jezera tudi vidrin par. Celo prava divja mačka si tu najde svoj prostor.

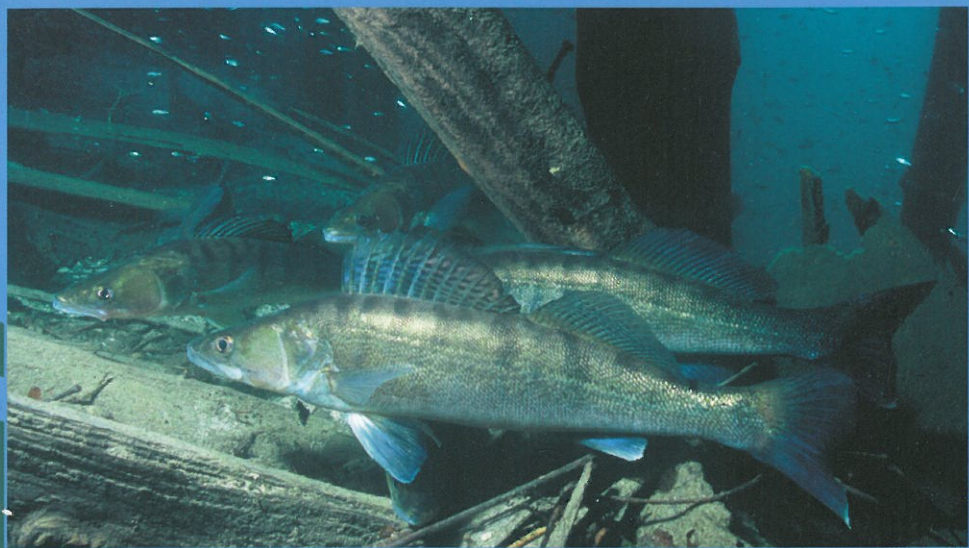
DIVJAD IN LOVSTVO

Manj znano je, da je Trbojsko jezero tudi lovna površina, na kateri lov, na primer na nekatere vrste rac, ni pogost. Približno dve tretjini jezerske površine in ves levi breg jezera so dani v upravljanje Lovski družini Šenčur, desni breg in ostala jezerska površina pa Lovski družini Sorško polje.

Obe lovišči sta značilni nižinski lovišči, kjer je najpomembnejša divjad srnjad. Poljske divjadi (poljski zajec, fazan, poljska jerebi-

Kuna zlatica

Smuč

POD GLADINO JEZERA

Prostranost in vodnatost jezera zagotavlja tudi prisotnost mnogih ribjih vrst. Prva leta po nastanku je imelo jezero povsem salmonidni (postrvji) značaj. Sčasoma pa je jezersko dno postalo zamuljeno, vse plitveje, kar je povzročilo otoplitev jezerske vode in ribji habitatni so se začeli spreminjati. Iz jezera so izginjale salmonidne vrste (potočna postrv, sulec, lipan) in v večjem številu se je ohranila le šarenka. Na njihovem mestu so se začele pojavljati beličarske ribje vrste, značilne za počasi tekoče in toplejše vodotoke. Danes jezero naseljujejo predvsem krapovske ribje vrste, kot so podust, klen, rdečeperka in redkejša mrena. Vse več pa je v jezeru krapov (tudi 10- in večkilogramski krapi so že bili ujeti) ter predvsem ribojedih vrst – poleg že vseskozi prisotne

ščuke danes jezero bogate še smučji zavirljivih tež in celo somi. Ti dve vrsti so v jezero skoraj zagotovo zanesle vodne ptice z ikrami. Mnogim ribičem je jezero zato danes poznano po zelo uspešnem ribolovu prav teh ribjih »roparic«. Pomemben vpliv na ribe pa ima stalna prisotnost ribojedih kormoranov v zimskih mesecih, saj na jezeru (predvsem na območju med vasmí Žerjavka, Trboje, Praše) neredko vidimo tudi jate po sto in več teh ptic.

Mrena

NA POLŽEVI DOMAČIJI

Med vsakodnevnim sprehajanjem okrog jezera in po ožjem zaledju obeh bregov reke Save opazimo prazne hišice drobnih prebivalcev, ki ostanejo sicer našim očem pogosto skriti — polži. Že v kratki inventarizaciji leta 2006 je bilo opaženih več kot 40 vrst polžev, strokovnjaki pa predvidevajo, da je jezero in njegovo ožje območje dom celo do sto vrstam teh zanimivih mehkužcev.

Poleg bolj običajnih večjih vrst, kot so veliki in mali vrtni polž, so izredno zanimivi ilirski stenski polž, listni polž in navadni pasar. Njihove hišice »oživijo« v deževnih dneh in ob večerih, ko jih opazimo laziti vsepovsod. Trohneče listje na tleh, kamni, zeliščna podrast, podrta in stoječa debela dreves ter brečasti previsi so njihovi najljubši življenjski prostori. V precej deževnih dneh pa nam pogosto v gozdu prekrži pot črni slinar. Golač zraste do 20 cm, navadno je črn, najdemo pa tudi prodaste, sive, rjave in celo rdečkaste.

Mali vrtni polž

Pod listno plastjo ali po drobirju pod previsnimi stenami lahko vidimo tudi precej manjše polžje hišice, ki pa pogosto niso prazne. Najpogostejše so od 7 do 8 mm visoke in stožčaste hišice sedmerospiralnega sadarja. Zrnasta sirotica ima roženo rjavo hišico z enakomernimi rebrastimi progami. Ljubi odprta mesta v previsnih stenah v soteski in stare zidove na desni strani Save nad sotesko. Precej manjša je pagodica, katere hišice merijo le do 3,5 mm. So rebraste in zaobljeno valjaste ter se svilnato svetijo.

Črni slinar

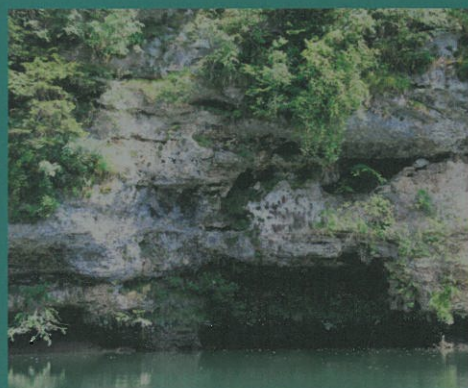

Kanjon Zarica

SOTESKA ZARICA

Čudovita narava je skrita v skalnatem »hodniku« v jezero, v kanjonu Zarice med Bregom in Prašami. V njem so med več kot 100 vrstami višjih rastlin prava posebnost vrste, ki sicer uspevajo v gorskem svetu na

Različni tipi vegetacije

bistveno višjih nadmorskih višinah. To so planika, rumeno milje, srebrni ovsenec, četverozobi slanozor, pisana vilovina, skalna špajka, snežnobeli repuh in predalpski petoprstnik, sicer značilne za montanski (700–1600 m), subalpski (1600–2000 m) do alpski pas (nad 2000 m nadmorske višine). V soteski, kamor je v tisočletjih njihova semena prinesla Sava s pritoki, so našle drugotno rastišče. Te rastline so se v soteski ohranile zaradi podobnosti rastišča s prvotnim, pa tudi zaradi odsotnosti človekovih vplivov in konkurence drugih rastlinskih vrst na nedostopnih in negotoljubnih skalnih stenah. S potopitvijo se je njihov življenjski prostor zmanjšal le na višje ležeče predele, zmanjšala se je možnost prenosa semen po vodi iz alpskega sveta, zaradi stoječe vode pa so se spremenile tudi mikroklimatske razmere. Ker sta po zaježitvi in začetku turistično-rekreativnih dejavnosti postala dostopnost

in vpliv na omenjeno floro večja, je ta postala še bolj ranljiva in potrebna zaščite, ki je možna le z ozaveščenostjo obiskovalcev. Planika ima v soteski najnižje rastišče v vsej Sloveniji. Uvrščena je na Rdeči seznam praprotnic in semenk RS kot potencialno ogrožena vrsta (O1), populacija v soteski pa je še posebno pomembna zaradi nižinske lege in ločenosti od strnjenege areala v alpskem svetu. Življenjsko okolje planike so običajno kamnite trate, skalne razpoke in grušč v subalpskem in alpskem pasu, najdemo jo na nadmorskih višinah od 1700 do 3400 m. Njen areal so predvsem Alpe in druga karbonatna gorovja Srednje ter Južne Evrope, kot so Karpati in Dinaridi, uspeva namreč le na apnenčasti podlagi.

Četverozobi slanozor

Planika v soteski uspeva na desnem bregu med Bregom in Jamo, in sicer na treh lokalitetah, vedno na zasenčenih skalnih stenah. Skupno smo jih našli 40, od katerih je bila polovica cvetočih, torej še vedno vitalnih.

TRAJNOSTNI RAZVOJ IN PROJEKT INTERREG IIIA JEZERO

Trbojsko jezero s svojo bogato, a krhko naravno krajino zahteva premišljenost posegov v prostor in hkrati daje možnosti za sonaravne dejavnosti, kot so čolnarjenje, opazovanje in preučevanje ptic, izobraževalne programe, kolesarjenje, sprehode in tek ob jezeru.

Leta 2005 je skupina partnerjev – Mestna občina Kranj, Občina Šenčur, Center za trajnostni razvoj podežlja Kranj, Društvo za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije (DOPPS), Zavod za turizem Kranj, Ribiška družina Kranj ter dve izkušeni čezmejni organizaciji, Arge Naturschutz in društvo Kärntner Brillenschafzüchter Alpen-Adria – pripravila čezmejni projekt »Doživetja narave ob jezeru«. Z njim smo novembra 2005 uspeli na razpisu programa Interreg IIIA Slovenija-Avstrija 2000–2006 pridobiti sredstva Evropske unije.

Celosten cilj projekta je, da se ob čezmejnem povezovanju zagotovi sonaraven razvoj krajinskih območij in ekosistemov trbojskega in sorodnega območja na Dravi. Možnosti sonaravnih dejavnosti pri tem krepijo zanimanje lokalnega prebivalstva za spoznavanje in ohranjanje narave. Cilji projekta so:

- s popisi ugotoviti današnje stanje kopnih in vodnih rastlin ter živali, še posebno ptic, na območju Trbojskega jezera;

- pripraviti conacijo območja kot izhodišča za sonaravno rabo krajine in dejavnosti na in ob jezeru;
- spodbuditi, usmeriti in podpreti pobude lokalnega prebivalstva za razvoj sonaravnih dejavnosti ob jezeru;
- urediti in organizirati lokalne ponudnike opazovanja, izobraževanja in rekreacije (hoja, kolesarjenje, veslanje) na jezeru;
- razviti in kot celoto ponuditi skupne čezmejne vsebine »Doživetja narave ob jezeru«, ki temeljijo na ohranjanju biotske raznovrstnosti in aktivnem spoznavanju (poudarek na opazovanju ptic);
- urediti opremo za opazovanje narave (čolni, pešpoti, infotable, opazovalnice za ptice) ter jo povezati s strokovnimi podlagami in lokalnimi pobudami;
- razviti čezmejno izmenjavo izkušenj in okrepiti sodelovanje med strokovnjaki, društvi in lokalnim prebivalstvom;
- ozaveščanje in izobraževanje o pomenu trajnostnega razvoja območja ob jezeru in s promocijskim gradivom (zloženske, spletna stran) izboljšati poznavanje Trbojskega jezera.

Za dolgoročen uspeh sonaravnega razvoja je pomembno, da z ohranjanjem narave ter priložnostmi za razvoj še bolj zaživijo okoliške vasi in njihovi prebivalci. Zato smo spoznavanje narave Trbojskega jezera vključili v izobraževalne programe ter ponudili nove možnosti za razvoj poslovnih dejavnosti in rekreacijo domačinov.

PODEŽELJE IN MESTO KRANJ

Naravo jezera s svojim delovanjem dopolnjujejo obvodni gozdovi, travniki in njive ter prijetno spokojne vasi Mavčiče, Trboje, Praše, Žerjavka, Jama in Breg. Kot biseri so nanizane ob jezeru, zvoniki njihovih cerkev pa odsevajo na vodni gladini. Barve odseva se z letnimi časi spreminjajo iz zelene in modre v sivo in rjavo, ostaja pa narava, ki je najlepša v svojem stalnem boju za obstanek.

MAVČIČE

Vas je znana po električni centrali, ki spada med najmlajše objekte te vrste v sklopu savskih elektrarn. V vasi stoji župnijska cerkev sv. Pavla, ki se omenja že v 15. stoletju. Današnjo podobo je cerkev dobila med letoma 1826 in 1829.

TRBOJE

Na mestu starejše gotske župnijske cerkve Marijinega nebovzeta so v 18. stoletju zgradili novo in jo v 19. stoletju prenovili. Ogleda vreden je poslikan antependij v glavnem oltarju, ki je delo slikarja Leopolda Layerja.

PRAŠE

Najlažji dostop do jezera je ravno v vasi Praše, ob obrežni ribiški brunarici, kjer si obiskovalec lahko poteši žejo in lakoto ali pa najame čoln za izlet po jezeru. Podružnična cerkev sv. Marije, ki si jo je mogoče ogledati, je iz romanskega obdobja.

JAMA

Vas je izredno stara naselbina, ki je nekoč spadala pod škofjeloško posest. Tu si lahko

ogledate podružnično cerkev sv. Lenarta, ki je v osnovi gotska, pozneje pa je bila večkrat prezidana.

BREG

Obiskovalec si lahko ogleda podružnično cerkev Device Marije, ki je bila v osnovi gotska, pozneje pa barokizirana. V njej stoji »zlati oltar« iz leta 1687, narejen v kranjski rezbarski delavnici.

KRANJ

Borih 10 minut vožnje od jezera leži mesto, katerega začetki zaradi izjemne lege segajo že v prvo tisočletje pred našim štetjem. Prve naselbine so se pojavile na skalnatem

pomolu nad sotočjem rek Save in Kokre, v času preseljevanja narodov pa je takratni Carnium postal najpomembnejši kraj v deželi. Danes se Kranj spreminja v turistično mesto, ki odprtih rok čaka obiskovalce. Ti so prijetno presenečeni, ko spoznajo, da jim Kranj ponuja neomejene možnosti preživljanja prostega časa, spoznavanja zgodovine, športnih dejavnosti ipd. Tisto, po čemer je Kranj še posebno znan, so: Prešernov grob v Prešernovem gaju, Prešernov spominski muzej in Prešernovo gledališče s spomenikom dr. Franceta Prešerna. V samem mestnem jedru si lahko ogledamo Mestno hišo, v kateri je stalna arheološka razstava Železna nit, Pavšlarjevo hišo, ki je primer bogate meščanske stavbe iz 16. stoletja in ima enega od najlepših renesančnih arkadnih hodnikov v Sloveniji, ter grad Khislstein, ki predstavlja utrdbeno območje od antičnega obdobja do zgodnjega srednjega veka. Poleg kulturnih se Kranj lahko pohvali z mnogimi naravnimi znamenitostmi: kanjon reke Kokre v samem središču mesta, Bobovška jezera, kanjon Save – Zarica in konglomeratna terasa Jelenov klanec. Vse leto se odvijajo različne prireditve, kot so: Prešernovi dnevi v Kranju, Teden slovenske drame, Veseli december, Kislfest, Kranjski jazz festival v okviru festivala Carniola, Festival kreativnih kitaristov, Festival klasične glasbe – Musica Carnium, Teden mladih, Kranfest – Kranjska noč, kolesarske dirke po Kranju, Županov tek, kasaške dirke, tekme skakalcev na stometrski umetni skakalnici na Gorenje Savi ter mnoge druge. Se še vedno sprašujete, zakaj bi obiskali Kranj?

ŠENČUR

Šenčur je bil poseljen že v Rimski dobi o čemer pričajo najdbe rimske naselbine. V središču vasi stoji cerkev svetega Jurija, ki je

bila v času turških vpadov obdana z obzidjem. Del tega obzidja je mogoče videti še danes. Vredna ogleda sta tudi znamenita Bvagnetova hiša iz 18. stoletja ter drevored, ki se vije ob cesti za njo. Popotnik pa mora narediti postanek v eni izmed gostiln, kjer bo lahko okusil različne gorenjske specialitete.

SONARAVNI TURIZEM IN REKREACIJA

Trbojsko jezero obiskovalcem kljub svoji navidezni spokojnosti nudi številne možnosti za rekreacijo in prijetno spoznavanje podeželja. Možni so sprehodi, čolnarjenje, ribolov, igranje odbojke na mivki in aktivno spoznavanje podeželja. Dobro je poskrbljeno tudi za žejne, lačne in utrujene, vse le streljaj od jezera. Za obiske večjih ali specializiranih skupin se je mogoče dogovoriti tudi po predhodni najavi.

Gostinski ponudniki:

Čolnarna, Gostišče Bakhus, Gostišče Aleš, Restavracija Parizar, Brunarica Ščuka

Nastanitev:

Gostišče Bakhus, Gostišče Aleš

Ponudniki športnih dejavnosti:

Čolnarna

Podeželska rokodelstva:

Jože Koželj – leseni izdelki domače obrti, Barbara Štemberger Zupan – glineni izdelki umetnostne obrti

Ribiške dovolilnice:

Brunarica Ščuka, Brunarica Breg

ORGANIZIRANI IZLETI ZA AKTIVNE LJUBITELJE NARAVE

Organizirani ogledi in naravoslovni dnevi za mlade. Specializirane skupine (npr. ribiške skupine, opazovalci ptic) in šolske skupine (za naravoslovne dneve) lahko po predhodnem dogovoru jezero obiščejo z usposobljenim spremljevalcem – naravoslovnim infomatorjem.

Enodnevni ali večdnevni čezmejni izleti. Ljubitelje ptic, ribolova, narave, dejavnosti na vodah ali druge organizirane skupine vabimo, da se pridružijo na eno- ali večdnevni čezmejni izletih v Sloveniji in avstrijskem Koroškem. Skupaj s strokovnimi vodniki in domačimi poznavalci narave boste aktivno spoznali zanimivosti različnih naravnih okolij. Strokovni partner na avstrijskem Koroškem, organizacija Arge Naturschutz, zagotavlja kakovosten in zanimiv program.

VEČ INFORMACIJ O VODENIH OGLEDIH:

Zavod za turizem Kranj,
Glavni trg 2, 4000 Kranj,
tel.: 04/238 04 50,
elektronski naslov:
info@tourism-kranj.si,
spletna stran: www.tourism-kranj.si

**Center za trajnostni razvoj podeželja
Kranj,** Strahinj 99a, 4202 Naklo,
tel.: 04/257 88 28,
elektronski naslov:
uros.brankovic@ctrp-kranj.si,
spletna stran: www.ctrp-kranj.si

Turistično društvo Trboje-Žerjavka,
Trboje 2, 4000 Kranj,
tel.: 040/727 498,
elektronski naslov:
tdtrbojezerjavka@gmail.com,
spletna stran: www.gorenjska.si/td02.html

TRBOJSKO JEZERO – ZELENO GNEZDO GORENJSKE

je naravoslovna publikacija namenjena spoznavanju in ohranjanju narave Trbojskega jezera.

Izdal: Zavod za turizem Kranj v sodelovanju s Centrom za trajnostni razvoj podeželja Kranj

Vsebinska zasnova in besedila: Borut Rubinič, Petra Vrh Vrezec, Anica Zavrl, Branko Galjot, Rajko Slapnik, Igor Zelnik, Uroš Brankovič, Kristina Sever

Fotografije: Borut Rubinič, Eva Vukelič, Petra Puhar Kejžar, Ciril Mlinar, Dare Fekonja, Meta Polž, Igor Velnik, Elo Mihevc, Sonja Rozman Bizjak, Rajko Slapnik, arhiv Savske elektrarne Ljubljana d.o.o., arhiv ZZT Kranj

Oblikovanje in prelom: Tomaž Šušteršič

Karta: Geodetska uprava RS

Tisk: Premiere d.o.o.

Naklada: 5000 izvodov

Kraj in leto izdaje: Kranj, 2007

Republika Slovenija
Služba Vlade Republike Slovenije
za lokalno samoupravo
in regionalno politiko

MESTNA OBČINA KRANJ

CENTER ZA TRAJNOSTNI RAZVOJ PODEŽELJA KRANJ

Projekt delno financira Evropska unija v okviru Programa pobude Skupnosti INTERREG IIIA Slovenija-Avstrija 2000-2006. Za vsebino tega dokumenta je izključno odgovoren CTRP Kranj in v nobenem primeru ne izraža stališča Evropske unije. Nacionalni organ Programa pobude Skupnosti INTERREG IIIA Slovenija-Avstrija 2000-2006 je Služba Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko.